

Les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu (Jn 10,4)

Romà Casanova, bisbe de Vic

El quart diumenge de Pasqua és el del Bon Pastor. En tots tres cicles llegim fragments en què Jesús expressa el sentit de seu servei salvador amb imatges del món pastorívol: el bon pastor, la porta de les ovelles, el ramat. El sentit ple el té l'expressió: *El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles*.

En el diumenge del Bon Pastor, sense deixar de posar la nostra mirada en Jesús, hem de mirar també totes les vocacions de servei que el Senyor suscita en la seva Església. El Bon Pastor necessita mans i cors d'homes i dones que siguin presència seva, dins la seva vocació i missió pròpies, a fi que cada persona pugui sentir ben a prop el mateix Crist. En aquests temps complicats, de molt de sofriment, sobretot per als malalts i els seus familiars, així com per als qui han perdut una persona estimada, amb el doble dolor: el de la separació de la mort, i el de no poder fer el dol i celebrar amb esperança els ritus propis en la mort d'un cristià; en aquests moments —expressava—, vull fer un reconeixement a totes les persones que, des de la seva consagració, han estat i estan ben a prop dels qui sofreixen en els hospitals i residències, o en les seves llars. Evidentment també per als qui, des de la seva professió o voluntariat, es donen generosament.

Aquest temps fort és, al meu entendre, un moment per a deixar aflorar aquelles preguntes essencials que broten en el nostre cor. Per a molts, en aquest temps i en els dies que vindran, hi haurà una recerca profunda del sentit de la vida. No n'hi ha prou amb viure, hem de tenir raons per a viure. La pregària per les vocacions, pròpia d'aquest diumenge, ha de tenir, al meu entendre, aquest any, aquesta intenció: Doneu-nos, Senyor, moltes i santes vocacions a la vida sacerdotal i consagrada. En tenim molta necessitat. En moment de recerca de sentit, necessitem testimonis creïbles de qui és el camí, la veritat i la vida. En necessitem molts en quantitat, ja que són abundants les messes, però també els necessitem sants.

Jesús ens diu, referint-se al bon pastor: *Les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu*. Als cristians, i amb més força, si pot ser, als consagrats —sacerdots i religiosos—, se'ns demana que siguem persones creients i creïbles. La fe, unida a la caritat i a l'esperança, ha de ser el motor de la nostra existència. La nostra vida, concorde amb aquesta fe, ha de manifestar que Crist és el centre de la nostra existència, perquè molts germans puguin reconèixer la veu del Senyor.

